

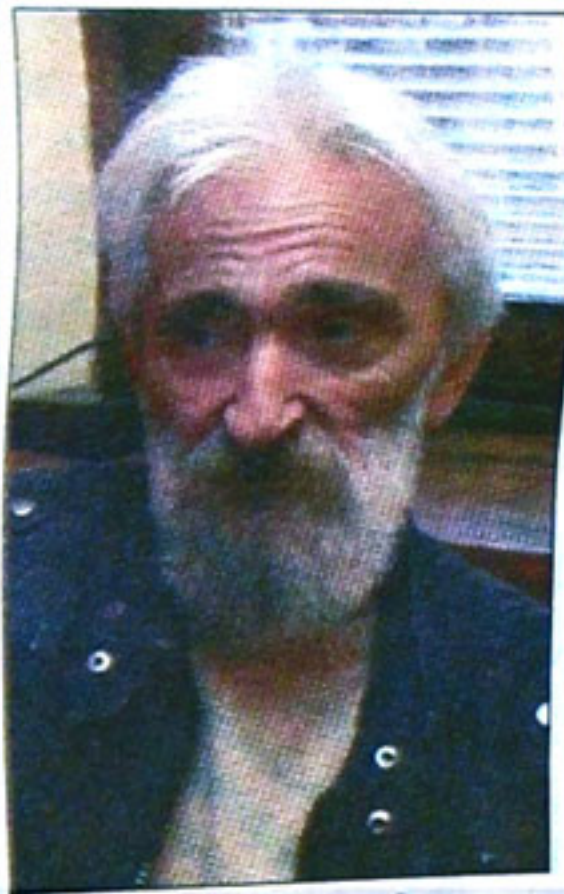
НАШИ СУГРАЂАНИ БОЖО МАРИЋ, ПРОФЕСОР ИСТОРИЈЕ И САТИРИЧАР БЕЗ ПРЕМЦА, АЛИ СА ПРАМЦЕМ

БОЖО Марић, сатиричар и професор историје у бањалучкој Гимназији, лауреат је овогодишњег Сатира-феста у Београду за најбољи прочитани афоризам који гласи: „1941. NEIN! 1948. ЊЕТ! 1991. ЈОК! 2010. YES!“

Афоризме и епиграме Марић је објављивао од Ђевђе-лије, па скоро до Трста („Данга“, „Остен“, „Павлиха“, „Студент“, НИН, „Књижевна реч“, „Књижевна ре-вија“, „Етна“...) Говорећи о својој првој награди која носи име Вука Глигоријевића великана српске сатиричне мисли, професор Марић за „Новости“ каже да је био то-лико раздраган да је у мо-менту примања награде до-шло да заигра пред препу-ном салом општине Стари град.

● *То је највећи фестивал хумора и сатирике на Балкану, а конкуренција је била заиста оштра?*
- Само ћу рећи без премца, али са прамцем!

● *Како су ваше сатиричне „крне мисли“ примљене од београдске публике?*



- Моји појачани афоризми су очекивано добро прошли код публике, јер је реч о храброј и стручној публици отхрањеној на сатиричној мисли Милована Витезовића, Владе Булатовића Виба и Александра Баљка.

● *Ваш омиљени афоризам?*
- Омиљени афоризми нису моји, него од мога колеге Пере Лазића: „Нисмо се ми за то борили, али сад, шта је ту је“, или од Весне Денчић: „Ми смо епски народ. Стра-

дамо у циклусима“, а кад је реч о Баљку, ту не бих могао да се одлучим.

● *Шта мислите о све масовнијем уласку жена у политику?*

- Одговорићу вам својим афоризмом. Уласком жена у политику, неће се ништа драстично променити, али ће се барем смањити простор за неприродне коалиције.

● *Припремаће ли следећу књигу и о чему је реч?*

- Биће то књига епиграма под насловом „Претеривање“, јер сам склон претеривању. Убрајам се у оне који сматрају да је епиграм не-праведно запостављена форма код нас. Надам се да ћу успешно одговорити на тај изазов који су пред нас поставили Чика Јова Змај и Алек Маријано. Нека као илустрација послужи мој епиграм под насловом „Признање“.

„Ако би сујројино ишврдили Душу би озрешили Слободом су нас досад више нежо усјешно ишешли.“

Д. МОРАЧА